

jejich rozhodnutí zrušiti a prvému soudu uložit, by, doplně řízení podle zásad právě naznačených, znovu rozhodl, která částka se přikazuje vydražiteli z nejvyššího podání jako náhrada za převzatou nájemní smlouvu po dobu jejího dalšího trvání. Tímto rozhodnutím jest zároveň vyřízen též dovolací rekurs, jímž se povinná domáhá, by vydražiteli nebyla přiznána za převzatou nájemní smlouvu vůbec žádná náhrada.

Čís. 9775.

Nárok na náhradu za osev a za obdělání pachtovaných pozemků, jež žalobce opřel o ustanovení pachtovní smlouvy, jest uplatňovati na soudě příslušném podle §§ 49 čís. 5, 83 j. n.

(Rozh. ze dne 28. března 1930, R I 173/30).

Žalobu o zaplacení 10.000 Kč zadala žalobkyně na okresním soudě. Procesní soud první stolice, zamítнув námítku věcné a místní nepřislušnosti, uznal podle žaloby. Odvolací soud, vyhověv námítce věcné a místní nepřislušnosti, odmítl žalobu. Nejvyšší soud změnil napadené usnesení v ten rozum, že zamítl námítku věcné a místní nepřislušnosti a vrátil věc odvolacímu soudu, by o ní znovu rozhodl, nehledě k důvodu, pro nějž žalobu odmítl.

Důvody:

V projednávaném sporu tvrdí žalobkyně, že jako pachtěčka pozemků, jež žalovaný na základě přídělové koupě od původního jejich vlastníka Josefa H-a v roce 1928 do vlastnictví převzal, obsela a obdělala dotyčné pozemky před jejich odevzdáním žalovanému, a domáhá se na žalovaném za to náhrady. Svůj nárok na náhradu opírá žalobkyně podle žaloby a podle přednesu ve sporu o ustanovení pachtovní smlouvy původně s Josefem H-em uzavřené a o tvrzení, že žalovaný v kupní smlouvě ze dne 14. února 1928, s Josefem H-em uzavřené, v pachtovní poměr k ní vstoupil, pokud se týče závazky ze smlouvy té proti ní převzal. Podle údajů žaloby a podle přednesu žalobkyně, jež jsou v otázce příslušnosti rozhodné (§ 41 j. n. sb. n. s. čís. 1094, 3383) jde o nárok, pokud se týče o spor z pachtovní smlouvy, po případě z pachtovního poměru a jest podle § 49 čís. 5 a § 83 j. n. věcná i místní příslušnost dovolaného okresního soudu tudíž založena. Zkoumati správnost údajů žaloby, totiž, zdali právem žalobkyně svůj nárok opírá o pachtovní poměr, bylo by předbíháním rozhodnutí ve věci samé a zabýváti se otázkou tou, jak učinil odvolací soud v napadeném usnesení netřeba.

Čís. 9776.

Předpisy o doručování žalob byly porušeny tím, že předepsané oznámení nebylo žalovanému, jenž nebyl doma, doručujícím orgánem

přibito na dveřích, nýbrž bylo vloženo do schránky na dopisy na dveřích žalovaného.

(Rozh. ze dne 28. března 1930, R I 178/30).

Odvolání žalovaného z rozsudku pro zmeškání, jímž bylo uznáno podle žaloby, o d v o l a c í s o u d odmítl, neshledav uplatňovaný zmatek (§ 477 čís. 4 c. ř. s.) ve způsobu doručení žaloby.

N e j v y š š í s o u d vyhověl odvolání žalovaného z důvodu zmatečnosti čís. 4 § 477 c. ř. s., zrušil rozsudek prvního soudu i s předchozím řízením, počínajíc již doručením žaloby, a vrátil spisy soudu první stolice, by o žalobě dále jednal a znovu rozhodl.

D ů v o d y:

Nelze přisvědčiti názoru odvolacího soudu, že při doručování žaloby nebyly porušeny předpisy §§ 106 a 104 c. ř. s. tím, že předepsané oznámení nebylo žalovanému, který doma nebyl zastížen doručujícím orgánem, přibito na dveřích, nýbrž bylo vloženo do schránky na dopisy na dveřích žalovaného. Neboť předpisy §§ 106 a 104 c. ř. s. o doručování žalob jsou formálními předpisy toho rázu, že musí býti dodržovány přesně a že, když se tak nestalo, zejména i, když oznámka nebyla, jak předepsáno, připevněna na dveřích bytu žalovaného, nelze mluvit o řádném postupu při doručování žaloby. Poněvadž se doručení žaloby tímto způsobem žalovanému podle zjištěného stavu věci nestalo, trpí rozsudek soudu první stolice zmatečností ve smyslu § 477 čís. 4 c. ř. s. v odvolání žalovaným vytýkanou a bylo proto k rekursu žalovaného napadené usnesení odvolacího soudu, hájící opačný názor, změnit a rozhodnouti, jak se stalo.

Čís. 9777.

K výkonu kontrolního práva podle čl. 105 obch. zák. může si veřejný společník přibrati i třetí osoby, najmě znalce.

(Rozh. ze dne 28. března 1930, Rv I 1170/29.)

P r o c e s n í s o u d první stolice vyhověl žalobě Elišky B-ové proti Otě B-ovi, by žalobkyni bylo dovoleno, by jménem pozůstalosti po svém zesnulém manželé Alfredu B-ovi v každé chvíli sama nebo s přivzetím znalce účetnictví a vedení knih do obchodní místnosti žalovaného přišla, sama s ním do obchodních knih a do obchodních papírů firmy B. nahlížela a na jejich základě si sama bilanci k vlastnímu přehledu zhotovila. O d v o l a c í s o u d vyhověl odvolání žalovaného potud, že zamítl žalobu, by žalovaný byl uznán povinným dovoliti, by Elsa B-ová jménem a v zastoupení pozůstalosti po svém zesnulém